

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4616/07
14.05.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Наде Кљајевић, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Вукицом Латинићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ПД "АА", против туженог Министарства за инфраструктуру Републике Србије, ради поништаја решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, број. 351-03-00301/2007-04 од 13.4.2007. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 14.5.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, број. 351-03-00301/2007-04 од 13.4.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против закључка Одељења за урбанизам, комуналне и имовинско-правне послове Општинске управе општине Пожаревац број: 04-351-21/07 од 12.2.2007. године, којим је прекинут поступак у предмету број: 04-351-21/07, који је покренут на основу пријаве почетка извођења радова на изградњи стамбено-пословног објекта на кат. парцели бр. аа КО ББ, у Ул. бб, у ББ, поднете од стране тужиоца и ГП "ВВ", ради регулисања претходног питања, поступка који се води пред Министарством за капиталне инвестиције Републике Србије.

Поднетом тужбом тужилац је оспорио решење туженог због тога што су повређена правила поступка што је било од утицаја на решење ствари. Навео је да је решење потписао државни секретар а да у уводу решења поред броја овлашћења, нема датума давања овлашћења, да је за доношење решења надлежан министар, да тужиоцу није омогућено учешће у инспекцијском надзору, да је надзор вршио ненадлежни орган, да диспозитив оспореног закључка није јасан, јер се не може закључити шта је претходно питање, да у управном поступку није правилно примењена одредба чл. 114. ст. 1. и 3. Закона о планирању и изградњи, као и одредба чл. 7. Правилника о садржини и начину издавања одобрења за изградњу и садржини пријаве почетка извођења радова, да није било услова да се управни поступак прекине и на тај начин онемогућава тужилац, као инвеститор, да поштује законске рокове из одобрења за изградњу и захтева за пријаву радова. Предложио је да се тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је решењем Општинске управе општине Пожаревац број: 04-351-533/2006 од 25.8.2006. године, тужиоцу и "ВВ" издато одобрење за изградњу стамбено-пословног објекта на наведеној локацији у ББ, да су инвеститори 17.1.2007. године, поднели пријаву почетка извођења радова на изградњи овог објекта на кат. парцели бр. аа и да је 17.2.2007. године, да је урбанистички инспектор туженог извршио инспекцијски надзор аката у вези изградње предметног објекта, а пре свега урбанистички пројекат парцелације и препарцелације парцела у ком поступку је преузет предмет првостепеног органа у коме је донето решење о одобрењу за изградњу.

С обзиром на наведене чињенице а полазећи од тога да није донета одлука у вези наведеног инспекцијског надзора, нити су списи враћени првостепеном органу и уз позив на одредбе чл. 139. ст. 3. и чл. 113. ст. 2. Закона о планирању и изградњи, чији је садржај наведен, тужени орган је закључио да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним закључком прекинуо поступак, са образложењем да је решење о одобрењу за изградњу, које представља претходно питање у поступку издавања потврде почетка извођења радова, у поступку преиспитивања пред надлежним министарством, које преиспитивање може довести и до другачијег решавања.

Стоје наводи управних органа да решење о одобрењу за изградњу претходи издавању потврде почетка извођења радова. Међутим, не стоји закључак да је одлука у поступку инспекцијског надзора коначног решења о одобрењу изградње објекта претходно питање у поступку покренутом на основу пријаве почетка извођења радова на изградњи објекта, па и без обзира на правне последице које би таква одлука произвела.

Одредби чл. 134. ст. 1. Закона о општем управном поступку, прописано је да ако орган који води поступак наиђе на питање без чијег се решења не може решити сама управна ствар, а то питање чини самосталну правну целину за чије је решење надлежан суд или други орган (претходно питање) он може

самосталну правну целину за чије је решење надлежан суд или други орган (претходно питање), он може, под условима из овог закона сам расправити то питање или поступак прекинути док надлежни орган то питање не реши.

Из наведене одредбе произилази да је претходно питање само оно питање чији правни одговор представља саставни део чињеничне грађе који је потребан да би се могло одлучити о предмету управног поступка који је у току - претходно је у односу на решење главне управне ствари, да је подобно да и само буде предмет засебног правног поступка, што значи да представља самосталну правну целину и да не спада у надлежност оног органа који води поступак који је у току. Сем наведеног, претпоставка је да питање које се појављује као претходно није решено од стране надлежног органа у време када орган који води управни поступак наиђе на њега. У конкретном случају, поступак издавања одобрења за изградњу објекта, у време прекида поступка који је у току, је био решен, а евентуалне правне последице по окончању поступка по основу надзора, прописане су посебном одредбом Закона о општем управном поступку (чл. 259.).

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу одредбе чл. 41. ст. 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 14.5.2008. године, У. 4616/07

Записничар, Председник већа-судија,

Вукица Латинковић, с.р. Нада Кљајевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС